

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/100/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222201646
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1222201646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej, v právnej veci žalobkyne: G. Z., U.. XX.XX.XXXX, R.: F. XX, XXX XX N. M., zastúpená: JUDr. Slávo Uhrina, advokát, so sídlom: Švabinského 19, 851 01 Bratislava, IČO: 30 816 483, proti žalovanej: G.. K. R., U.. XX.XX.XXXX, R.: Č. X, XXXXX R.K., zastúpená: JUDr. Peter Schmidl, advokát, so sídlom: Borský Svätý Jur 774, 908 79 Borský Svätý Jur, IČO: 40 227 618, za účasti intervenienta na strane žalovanej: G.. V. R., U.. XX.XX.XXXX, R.: U.Á. XXXX/X, R., zastúpený JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom, so sídlom: Klincová 35, Bratislava, o vrátenie daru, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 16.05.2024, č. k. B2-54C/20/2022 - 498, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 16.05.2024, č. k. B2-54C/20/2022-498, potvrdzuje.

II. Žalobkyni sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 16.05.2024, č. k. B2-54C/20/2022 - 498 uložil žalovanej povinnosť v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia vypratať a žalobkyni vydať: a) v 1/1 nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX vedené Okresným úradom v Bratislave, odbor katastra pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť H., katastrálne územie H., ako parcela č. XXXX/XXX - záhrady o výmere 33 m², parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 69 m², parcela č. XXXX/XXX - záhrady o výmere 52 m², ako aj rodinný dom, súpisné č. XXXXX, postavený na parcele č. XXXX/XXX s vchodom na W. ulici X v Bratislave, b) spoluvlastnícky podiel 1/10 k spoločnému dvoru parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 269 m², zapísané na LV č. XXXX, vedený Okresným úradom v Bratislave, odbor katastra pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť H., katastrálne územie H., c) spoluvlastnícky podiel 1/22 k spoločnej záhrade, parcela č. XXXX/XXX o výmere 884 m², zapísané na LV č. XXXX vedený Okresným úradom v Bratislave, odbor katastra pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť H., katastrálne územie H.. Druhým výrokom súd prvej inštancie určil, že nehnuteľnosti a pozemky registra "C" vedené Okresným úradom v Bratislave, odbor katastra pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť H., katastrálne územie H., a to: a) v spoluvlastníckom podiele 1/1 zapísané na liste vlastníctva č. XXXX ako: a) parcela č. XXXX/XXX - záhrada o výmere 33 m², parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 69 m², parcela č. XXXX/XXX - záhrada o výmere 52 m², ako aj stavba rodinný dom, súpisné č. XXXXX, postavený na parcele č. XXXX/XXX s vchodom na W. ul. X v Bratislave, b) v spoluvlastníckom podiele 1/10 k spoločnému dvoru (kondomínia) zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, ako parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 269 m², c) v spoluvlastníckom podiele 1/22 k spoločnej záhrade (kondomínia), zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, parcela č. XXXX/XXX - záhrady o výmere 884 m²,

sú vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Tretím výrokom súd prvej inštancie žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou vo veci samej domáhala pôvodne vydania nehnuteľnosti a určenia, že je vlastníčkou sporných nehnuteľností. V žalobe uviedla, že žalovaná na základe dohody, označenej ako kúpna zmluva uzavretej dňa 22.12.2016, so žalobkyňou nadobudla sporné nehnuteľnosti do vlastníctva, pričom v skutočnosti išlo o darovaciu zmluvu. Dohoda fingovala kúpnu zmluvu, v snahe vyhnúť sa dôvodom na prípadnú závisť medzi sestrami. V zmluve bolo uvedené, že kúpna cena bola dohodnutá na sumu 102.024,00,- eur a bude uhradená zápočtom s pôžičkou, ktorú poskytla kupujúca predávajúcej. Zápočet sa mal uskutočniť pri podaní návrhu vkladu. Ako dôvod na vrátenie daru uviedla skutočnosť, že žalovaná žalobkyňu ako matku a starú matku odmieta, nemá možnosť ju kontaktovať, vylúčila ju zo styku s vnúčatami, zároveň poukázala na jej negatívne správanie voči maloletým deťom. Podaním zo dňa 07.04.2022 žalobkyňa opravila petit žaloby a priložila k nemu úplné znenie výzvy na vrátenie daru. Podaním zo dňa 11.04.2022 rozšírila dôvody na vrátenie daru a priložila rozšírenú výzvu na vrátenie daru. Uviedla, že rovnako sa správa žalovaná aj k svojej sestre, k jej manželovi, k ich deťom, s ktorými prerušila všetky kontakty napriek tomu, že im vždy pomáhali, starali sa aj skôr o deti a nakoniec im aj požičali nemalé peniaze, žalovaná s nimi prerušila všetky kontakty a pôžičku im nevrátila. Súčasne poukázala na neodkladné opatrenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 27PPOm/1/2022, hlavne na dôvody jeho nariadenia.

3. Vo svojich vyjadreniach k žalobe žalovaná uviedla, že cieľom žalobkyne boli jej osobné záujmy a nie záujmy vnúčat, či jej vlastnej dcéry. Vzhľadom na záporné vzťahy s druhom žalovanej sa žalovaná snažila obmedziť vlastnú dcéru na spôsobilosti ekonomicky hospodáriť, možnosti disponovať s majetkom, odlúčiť ju od jej druhu, nahradiť ju v rodičovských právach, a to pod rúškom záujmu vnúčat. Dodala tiež, že žalobkyňa evidentne nedokázala prekonať skutočnosť, že si žalovaná dovolila predat' vlastný pozemok.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 41a, § 46, § 628, § 630, § 228 Občianskeho zákonníka a vecne tak, že z kúpnej zmluvy zo dňa 22.12.2016, zistil, že predmetom tejto zmluvy bol prevod vlastníckeho práva z predávajúcej (žalobkyne) na kupujúcu (žalovanú) k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku rozsudku, za kúpnu cenu vo výške 102.024,- eur, ktorá mala byť uhradená zápočtom s pôžičkou, ktorú kupujúca mala poskytnúť predávajúcej. Zápočet mal byť uskutočnený pri podaní návrhu na vklad. Zmluvné strany potvrdili, že sa oboznámili s platobnými podmienkami kúpnej ceny podľa danej zmluvy, existenciou záložného práva, a že ich advokát na to výslovne upozornil. Žalovaná pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 13.02.2024 na otázky právneho zástupcu žalobkyne odpovedala, že si nepamätá okolnosti uzatvorenia kúpnej zmluvy. Uviedla, že jej povedali, že je to kúpnopredajná zmluva, nevlastný otec ju nachystal, jej len povedali, že to má podpísať, žalovaná sa v tom nevyzná, že všetko ostatné potom vybaví. Zmluvu mala k dispozícii na prečítanie pred podpisom. Zmluve rozumela tak, že je to kúpnopredajná zmluva. Kúpila dom za vlastné peniaze, ktoré dala dokopy so svojim partnerom MUDr. R.. Kúpnu cenu vyplatila matke v hotovosti. Ďalšie okolnosti si nepamätala, doklad nemá, verila im, že to nezaprú. G. W., bývalý manžel žalovanej v čestnom vyhlásení uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že by bývalá manželka (žalovaná) mala mať akékoľvek pohľadávky voči svojej matke, bývanie a náklady spojené s bývaním počas ich manželstva platila svokra, poskytla im tiež motorové vozidlo. K. H., sestra žalovanej v čestnom vyhlásení uviedla, že prerušenie kontaktu zo strany sestry vyhodnotila ako zámer, aby jej s partnerom nemuseli vrátiť pôžičku.

5. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. 27PPOm/1/2022-49, zo dňa 25.03.2022, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého E. R. (syna žalovanej) do osobnej starostlivosti pani K. H. (sestry žalovanej a staršej dcéry žalobkyne). Súd prvej inštancie uznesenie odôvodnil tak, že z vykonaného dokazovania vyplývalo, že v domácnosti rodičov maloletého sa pravdepodobne užívajú opiáty, že starostlivosť o maloleté deti bola výrazne zanedbávaná, pričom vzniká odôvodnená obava z možného nevyspytateľného a ohrozujúceho správania rodičov. Svedčia o tom vyjadrenia starej matky maloletých detí (vyplývajúce zo správy ÚPSVaR založenej v spise sp. zn. 27P/40/2020 a tiež z úradného záznamu spísaného na ÚPSVaR dňa 23.03.2023), ako aj vyjadrenia susedov a vulgárnych agresívnych SMS správ adresovaných susedom (založené taktiež v spise sp. zn. 27P/40/2020), najmä však správa zo šetrenia ÚPSVaR zo dňa 24.03.2022 a správa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II - OOPZ Vračuňa zo dňa 22.03.2022. Z výsluchu maloletej K. W. (dcéry žalovanej a vnučky žalobkyne) a výsluchu maloletého W. W. (syna žalovanej

a vnuka žalobkyne) zo dňa 25.01.2023 na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru PZ v Bratislave II, ČVS:ORP-XXX/X-VYS-BX-XXXX (č. I. 206) vo veci týrania blízkej osoby a zverenej osoby zistil, že podozrivý V. R. má problém s agresiou a je manipulatívny. Maloletá uviedla, že vo februári až marci 2022 im zakázal chodiť do školy a vychádzať z domu. V tom období im vypli elektrinu, boli bez svetla a tepla. K liekom maloletá uviedla, že sa to volá U., je to malá fľaštička, videla mamu aj R. si to pichať. Správanie R. vnímala ako psychické týranie. Doma videla zbrane, R. na ňu mieril zbraňou a mal zbrane v seffe pri posteli. Niekedy sa stalo, že sa jedlo objednálo až večer a boli hladní celý deň. Mali zakázaný kontakt s otcom, babkou, aj tetou. Maloletý uviedol, že dochádzalo aj k fyzickým útokom (facky, niekedy údery pästou do zadnej časti hlavy, do tváre nikdy, niekedy aj silnejšie, bitka). Väčšinou ho pán R. posielal do lekárne po U.. Jeho mama a R. si to pichali do stehna. MUDr. A. D. v lekárskom náleze zo dňa 13.08.2022 v závere uviedla, že pacientka (žalovaná) bola podrobne psychiatricky vyšetrená, na vlastnú žiadosť. U pacientky nezistila ani anamnesticky ani aktuálne prítomnosť žiadneho duševného ochorenia, ako ani žiadne známky, ktoré by svedčili pre užívanie alkoholu, psychotropných alebo iných návykových látok. U pacientky ani anamnesticky ani aktuálne nezistila výskyt psychotickej alterácie, porúch správania v zmysle verbálnej alebo brachiálnej agresivity, pacientka nie je odklonená od reality, úsudok je plne zachovaný. Takisto konštatovala, že ani v minulosti, ani aktuálne, nemala a nemá suicidiálne úvahy. Klinickým vyšetrením za obdobie 19.09.2023 do 19.10.2023 lekárske konzílium nezistilo závislosť od psychoaktívnych látok s výnimkou nikotínu. Z uznesenia Mestského súdu Bratislava II č.k. 28P/158/2022-735, zo dňa 19.12.2023, súd zistil, že návrh na zverenie maloletého dieťaťa (E. R.) do náhradnej osobnej starostlivosti zo dňa 16.09.2022 bol podaním doručeným súdu dňa 04.08.2023 vzatý späť a súd konanie zastavil.

6. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola dôvodná v celom rozsahu. Mal za preukázané, že účelom podpisu zmluvy označenej ako kúpna zmluva bolo zastieranie právneho úkonu - darovacej zmluvy. Poznamenal, že tento zastieraný právny úkon platí len vtedy, ak to bolo úmyslom zmluvných strán a ak sú splnené všetky jeho náležitosti. Uviedol, že žalovaná pri svojom výsluchu netvrdila, že by bolo jej vôľou uzatvoriť kúpnu zmluvu, nakoľko na otázku právneho zástupcu žalobkyne odpovedala, že jej povedali, že je to kúpnopredajná zmluva. Pokiaľ by bolo jej vôľou nadobudnúť uvedené nehnuteľnosti za odplatu, nevyjadrila by sa takýmto spôsobom, ktorý nasvedčuje jej pasivite a podporuje tvrdenia žalobkyne o zastieraní darovacej zmluvy, pri ktorej obdarovaný prijíma, čo mu darca odovzdáva. Súčasne, na otázku právneho zástupcu žalobkyne, či bola z podpisu kúpnej zmluvy prekvapená, odpovedala, že nie, myslí si, že si to zaslúžila. Nie je zrejmé, akým spôsobom si možno zaslúžiť nadobudnutie nehnuteľnosti za odplatu, odplatosť kúpnej zmluvy má byť predsa vyjadrením vzájomne rovnocenných plnení a odpoveď žalovanej naopak takisto svedčala o bezodplatnosti. Žalovaná uviedla, že kúpnu cenu (vyše 100.000,- eur) zaplatila matke v hotovosti, hoci v písomnom vyhotovení zmluvy sa uvádzalo, že na kúpnu cenu bola započítaná pohľadávka žalovanej voči žalobkyne. Žalovaná žiadnym spôsobom netvrdila, ani nepreukazovala existenciu takejto pohľadávky a rovnako nepreukázala, že kúpnu cenu zaplatila, čím neuniesla dôkazné bremeno. Pokiaľ žalovaná trvala počas konania na tom, že uzatvorená zmluva bola zmluvou kúpnou, bola povinná uviesť vlastné skutkové tvrdenia a tieto aj preukázať, v opačnom prípade neboli skutkové tvrdenia žalobkyne o zastieraní právneho úkonu (darovacej zmluvy) účinným spôsobom popreté v zmysle § 151 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Uvedené okolnosti svedčali o nehodnovernosti tvrdení žalovanej. Bolo pri tom zjavne v rodine bežné, že žalobkyňa darovala žalovanej veci aj väčšej hodnoty (napríklad pozemok v T.), že za ňu roky platila výdavky spojené s bývaním a finančne ju podporovala čisto z materinskej lásky. Súd prvej inštancie odkázal aj na čestné vyhlásenie G. W., z ktorého vyplývalo, že žalobkyňa platila ich výdavky spojené s bývaním, prenechala im do užívania osobné motorové vozidlo a tiež, že nevedel o žiadnej pohľadávke žalovanej voči žalobkyne. Za týchto okolností nie je netypické, že by žalobkyňa darovala žalovanej rodinný dom s podielom na pozemkoch. Rovnako z výsluchov (oboch strán sporu) vyplynulo, že žalobkyňou deklarovaný dôvod zastierania darovania (aby staršia dcéra nežiarlila), vyplynul z rodinných vzťahov a dlhoročného preferovania žalovanej na úkor staršej dcéry. Keďže súd prvej inštancie dospel k záveru o zastieraní právneho úkonu darovania kúpnou zmluvou, skúmal ďalej náležitosti darovacej zmluvy a dospel k záveru, že v zmluve (označenej ako kúpna) absentovala bezodplatnosť ako pojmový znak a podstatná náležitosť darovacej zmluvy, ktorá vzhľadom na to, že predmetom prevodu bola nehnuteľnosť, musela byť uvedená písomne. Keďže neboli splnené všetky náležitosti zastieraného právneho úkonu, bol právne absolútne neplatný, žalovaná sporné nehnuteľnosti nikdy nenadobudla a žalobkyne ako vlastníčke nehnuteľností prislúchalo domáhať sa vypratania týchto nehnuteľností a ich odovzdania. V predmetnej veci bol naliehavý právny záujem žalobkyne na určovacej žalobe daný jej

spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu. Uviedol, že výrok o určení vlastníckeho práva žalobkyne má deklaratórny účinok a rovnaký účinok bude mať aj opätovný zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností záznamom, preto bola žalobkyňa podľa názoru súdu prvej inštancie oprávnená domáhať sa v jednom konaní aj vypratania nehnuteľnosti (nakoľko jej vlastnícke právo k nehnuteľnosti nikdy nezaniklo).

7. Vzhľadom na význam a závažnosť skutkových tvrdení žalobkyne, o ktoré oprela žalobu, považoval súd prvej inštancie za potrebné vyjadriť sa aj k dôvodom na vrátenie daru. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že aj v prípade, že by ustálil, že zastieraný právny úkon (darovanie) bol platný, bola by žaloba dôvodná, nakoľko správanie žalovanej voči samotnej žalobkyni aj voči členom jej rodiny podľa jeho názoru bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa počas konania menila petít, resp. ho opravovala a poslednú zmenu zo dňa 07.08.2023 súd prvej inštancie pripustil uznesením na pojednávaní dňa 14.11.2023 (tento bol aj prevzatý do výroku rozsudku), pričom na tomto pojednávaní právny zástupca žalobkyne súčasne uviedol, že na predchádzajúcej zmene petítu netrvá, preto súd prvej inštancie na ňu neprihliadol a nerozhodoval o nej. Súčasne z lustrácie konaní súd prvej inštancie zistil, že konanie o obmedzenie spôsobilosti žalovanej na právne úkony vedené pôvodne Mestským súdom Bratislava II pod sp. zn. 11Ps/4/2022 a neskôr pod sp. zn. 28Ps/1/2023 bolo právoplatne skončené, preto návrh na prerušenie konania sp. zn. B2-54C/20/2022 do skončenia uvedeného konania stratil podklad.

8. Záverom pre úplnosť súd prvej inštancie doplnil, že správanie advokáta pri autorizácii spornej zmluvy nebolo v konaní relevantné, dôležitý bol úmysel strán pri podpise, preto sa súd prvej inštancie s touto časťou argumentácie žalovanej ďalej nezaoberal.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 CSP, avšak v konaní plne úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko sa ho cestou právneho zástupcu výslovne vzdala.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, v ktorom vyjadrila svoj nesúhlas s predmetným rozsudkom a namietala, že súd prvej inštancie sa v priebehu konania nevysporiadal s otázkou ustálenia, či ide o darovaciu zmluvu, a či o zmluvu kúpnu, nakoľko dôvody neplatnosti sú odlišné. Mala za to, že v danej veci nemohla byť dostatočne uplatnená procesná obrana žalovanej tak, ako to vyžaduje zákon. K samotnej zmluve uzatvorenej medzi zmluvnými stranami opakovane uviedla, že ani len nespĺňa požiadavky na riadnu darovaciu zmluvu, nakoľko, ako vyplýva zo samotnej zmluvy, neprišlo k bezodplatnému prevodu vlastníckeho práva či prijatiu daru obdarovaným. Naopak jasne z nej vyplývalo, že sa jednalo o odplatný prevod, o čom svedčili aj jednotlivé ustanovenia zmluvy. Súd prvej inštancie nesprávne právne považoval vo svojich úvahách zmluvu za akoby darovaciu, nakoľko v zmysle článku III. zmluvy sa presne špecifikovala kúpna cena, spôsob započítania i čas, kedy a ako toto započítanie bude uskutočnené. Dodala, že zmluvné strany v danom prípade boli *expressis verbis* poučené o tom, akú zmluvu podpisujú. Na základe týchto skutočností konanie žalobkyne označila za účelové. Zmluvu podpisovali obe strany dobrovoľne, za súčinnosti advokáta, nikto započítanie nenamietal, nerozumela ako aj napriek uvedeným skutočnostiam mohol súd prvej inštancie dospieť k záveru, že by išlo o darovaciu zmluvu. Žalobkyňa sa pri tom nijako relevantne nevyjadrila, čo do zápočtu a súm uvedených, teda neuniesla bremeno dokazovania v časti, či zápočet bol alebo nie. Dokonca právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči doslovne uviedol, že on nevie, koľko žalovaná reálne zaplatila, to by vraj mala dokazovať ona. Z uvedeného vyjadrenia ale vyplývalo, že nepoprel, že okrem započítania došlo aj k nejakým iným platbám v súvislosti s úhradou kúpnej ceny. V danom prípade žalobkyňa neuniesla bremeno dokazovania a prenášať toto bremeno na žalovanú nie je v zmysle CSP možné. Rovnako namietala skutočnosť, že neexistenciu pôžičiek žalobkyne voči žalovanej súd prvej inštancie založil aj na čestnom vyhlásení bývalého manžela žalovanej - p. W., pričom tento bol v čase podpisu kúpnej zmluvy so žalovanou asi 4 roky právoplatne rozvedený, z čoho vyplývalo, že nebol rozumný dôvod, aby mal vedomosť o nejakých záväzkoch medzi žalobkyňou a žalovanou. Vo vzťahu k správaniu sa advokáta pri autorizácii spornej zmluvy poukázala na ustanovenie § 1a a nasl. zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) a v tomto zmysle mala za to, že ak zmluvu advokát autorizoval, zodpovedá v zmysle objektívnej zodpovednosti v plnom rozsahu za škodu, ktorú týmto konaním spôsobil. Taktiež namietala, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku touto argumentáciou odmietol zaoberať. Poznamenala,

že práve advokát, ktorý zmluvu autorizuje, zodpovedá za jej súlad so zákonom a neobchádzanie zákona, pričom v prípade simulácie úkonu by o obchádzanie zákona preukázateľne išlo, pričom na obchádzanie zákona je advokát povinný obe strany zmluvy na toto výslovne upozorniť. K uvedenému zo strany advokáta však neprišlo, čo len potvrdzovalo, že kúpna zmluva bola uzatvorená riadne a v súlade so zákonom, v danom čase všetci chceli a aj uzatvárali kúpnu zmluvu, pričom zo strany žalobkyne sa jednalo o účelové konanie, ako sa dostať k nehnuteľnosti a pomstiť sa žalovanej. Uvedené umocňovala aj skutočnosť, že takúto argumentáciu prebral i jej právny zástupca (manžel), pričom ako manžel žalobkyne mal určite vedomosť o pôžičkách, ktoré boli v zmluve započítané do kúpnej ceny. Dodala, že samotná zmluva je v autorizačnej knihe advokáta uvádzaná ako kúpnopredajná, teda žalovaná nemala kde nadobudnúť pochybnosť, že sa jedná o inú zmluvu, navyše ak úmysel uzavrieť kúpno-predajnú zmluvu deklarovala predávajúca. Ďalej upozornila, že v prípade simulácie úkonu, čo tvrdil súd prvej inštancie, by sa žalobkyňa so svojim právnym zástupcom a manželom v jednej osobe dopustili nielen obchádzania zákona, bezdôvodného obohatenia, ale v predmetnom spore by sa neplatnosti dovoľával účastník, ktorý sám neplatnosť vyvolal, čo v zmysle zákona rovnako nie je prípustné v zmysle štvrtej hlavy Občianskeho zákonníka. Nehovoriac o skutočnosti, že osoba, ktorá zmluvu autorizovala - advokát je manžel žalobkyne, z čoho mala za to, že z vrátenia daru by teoreticky profitoval i on sám (v rámci BSM). Taktiež poukázala to, že manžel žalobkyne v konaní pôsobil ako právny zástupca žalobkyne, zároveň ako advokát, ktorý zmluvu autorizoval, a ktorý zodpovedá za následky, a zároveň ako svedok. Konštatovala tak hrubú nezlučiteľnosť uvedených statusov, kedy súd prvej inštancie ani len neriešil dôsledky porušenia právneho zástupcu ako advokáta v rámci doložky o autorizácii zmluvy, ani vo vzťahu k porušeniu povinností v zmysle advokátskeho poriadku, či dokonca možného podvodného konania v súvislosti s oznámením týchto skutočností OČTK, k čomu v zmysle trestného poriadku je súd ex offo povinný. Záverom sa vyjadrila aj ku prípadu, že i v prípade darovacej zmluvy neboli v žiadnom prípade splnené podmienky na vrátenie daru. Poznamenala, že súd prvej inštancie síce vyčerpávajúco opísal okolnosti odobratia detí, ako i vzťahu žalobkyne a žalovanej, avšak odkaz na udalosť, kedy jej veľmi agresívne mala zakričať „čo tu búchaš na môj dom, vypadni“ podľa nej nenapĺňalo odôvodnenosť vrátenia daru. To, že žalovaná menej komunikovala rovnako nemôže obstať pri oprávnenosti vrátenia daru ako hrubé porušenie dobrých mravov. Naproti tomu konanie, ktoré vykonávala toho času žalobkyňa ako udanie na úrad práce sociálnych vecí a rodiny, zobrať detí od žalovanej, žaloba na vrátenie daru, chodenie po susedoch, sledovanie odpadkov žalovanej, vypnutie elektriny, bolo dôvodom, prečo žalovaná toho času nemala chuť sa nejako s osobou žalobkyne baviť. K výpovediam detí poznamenala, že tieto vo vzťahu k matke nevyriekli žiadne nedostatky, že by sa ona mala správať k nim nepekne. Ak by bola pravda, čo deti tvrdili, žalovaná sa nemohla podieľať na vine MUDr. R., resp. v danej veci toto nebolo dôvodom na vrátenie daru, keďže v tomto vzťahu išlo čisto o osobu žalovanej ako kupujúcej. Taktiež hrubo odmietla súdom prvej inštancie bezdôvodne uvádzané tvrdenia o jej „uzdravení“ a to i napriek tomu, že súdni znalci špičkového charakteru znaleckými posudkami osvedčili, že žalovaná ani jej partner nikdy s drogami problém nemali. Pritom poukázala na žalobkyňou uvedené striekačky, ktoré údajne videla, kedy daného času sa MUDr. R. spolu so žalovanou pokúšali o bábätko formou IVF, kedy sa skutočne pichajú injekčné striekačky do brucha ženy a kedy táto môže mať ako vedľajšie účinky i príznaky malátnosti, podráždenosti. Na záver považovala za potrebné zdôrazniť motív žalobkyne, ktorý videla v tom, že i napriek tomu, že vo svojej výpovedi tvrdila, že chcela šťastie svojej dcéry, zjavne sa nevedela zžiť s predstavou, že by to malo byť po boku MUDr. R., a preto konala tak, ako bolo uvedené.

11. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že ak by žalovaná mala akúkoľvek vedomosť o pôžičke, ktorú poskytla žalobkyňi a ktorá by bola spôsobilá na započítanie s kúpnu cenou, v konaní by to uviedla a vedela by tak objasniť aj dôvod, pre ktorý bola kúpna cena stanovená na sumu 102.024,- eur. Dôvod, pre ktorý právny zástupca žalovanej uviedol sumu 119.640,24,- eur v odvolaní nevysvetlila. Poprela zavádzajúce tvrdenie o prednesoch právneho zástupcu žalobkyne o platbách žalovanej žalobkyňi, pričom poukázala na písomný a zvukový záznam z pojednávania. Poznamenala, že jej právny zástupca uviedol v rámci záverečnej reči len to, že žalobkyňa popiera tvrdenie žalovanej o zaplatení kúpnej ceny a uviedol: „My nevieme preukázať inak ako tými vedľajšími spôsobmi (absencia finančných prostriedkov na odkúpenie), že k ničomu nedošlo (negatívne tvrdenie) pod tým mám na mysli zaplatenie kúpnej ceny, to by mala preukazovať žalovaná.“ Mala za to, že aj žalovaná mala povinnosť preukázať svoje tvrdenia, ktorými popierala negatívne tvrdenia žalobkyne - že žalovaná nemala pohľadávku na započítanie, a že nedošlo k zaplateniu kúpnej ceny. Navyše v zmluve samotnej nebola údajná pohľadávka nijako identifikovaná. Následne poprela tvrdenie žalovanej o investíciách 130.000,- eur do nehnuteľnosti. Toto označila za účelové a prehnané tvrdenie. Poznamenala, že vykonané minimálne zásahy boli potrebné na uvedenie nehnuteľnosti do pôvodného stavu. Taktiež

poprela tvrdenie žalovanej o podnete na kontrolu a tiež na konanie Okresného súdu v Senici vedené pod sp. zn. 24P/27/2024. Predpokladala, že išlo o bežný úradný postup v súvislosti so zmenou príslušnosti úradu po zmene bydliska rodiny.

12. V odvolacej replike sa žalovaná v plnom rozsahu pridržala podaného odvolania. Opätovne namietala už opísané konanie advokáta pri podpise a autorizácii zmluvy a rovnako tak jeho vzťah k žalobkyni. Zopakovala pri tom svoju predchádzajúcu argumentáciu.

13. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne a právne správny potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha od žalovanej vrátenia daru (nehnutelnosti), nakoľko má za to, že žalovaná sa voči nej a členom jej rodiny správala v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa svoju žalobu postavila na tvrdení, že napriek tomu, že medzi žalobkyňou ako predávajúcou a žalovanou ako kupujúcou došlo dňa 22.12.2016 k podpisu kúpnej zmluvy, ktorej predmetom boli vyššie špecifikované nehnuteľnosti a to konkrétne: v 1/1 nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedené Okresným úradom v Bratislave, odbor katastra pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť H., katastrálne územie H., ako parcela č. XXXX/XXX - záhrady o výmere 33 m², parcela č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 69 m², parcela č. XXXX/XXX - záhrady o výmere 52 m², ako aj rodinný dom, súpisné č. XXXXX, postavený na parcele č. XXXX/XXX s vchodom na W. ulici X v Bratislave, b) spoluvlastnícky podiel 1/10 k spoločnému dvoru parcela č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 269 m², zapísané na LV č. XXXX, vedený Okresným úradom v Bratislave, odbor katastra pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť H., katastrálne územie H., c) spoluvlastnícky podiel 1/22 k spoločnej záhrade parcela č. XXXX/XXX o výmere 884 m², zapísané na LV č. XXXX vedený Okresným úradom v Bratislave, odbor katastra pre okres Bratislava II, obec Bratislava - mestská časť H., katastrálne územie H., nešlo v tomto prípade o kúpnu zmluvu, ale o darovaciu zmluvu z dôvodu, že žalovaná nadobudla predmetné nehnuteľnosti bezodplatne, čo bolo cieľom uzavretia tejto „simulovanej kúpnej“ zmluvy, ktorá vo svojej podstate bola darovacou zmluvou (dissimulovaný právny úkon). Inak povedané, uzavretie predmetnej kúpnej zmluvy bol simulovaný právny úkon, ktorý zastieral uzavretie darovacej zmluvy, t. j. dissimulovaný právny úkon. Vo všeobecnosti platí, že pokiaľ právnym úkonom má byť zastretý iný právny úkon, platí tento iný úkon, ak to zodpovedá vôli účastníkov a ak sú splnené všetky jeho náležitosti (§ 41a ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). Z uvedeného potom vyplýva, že ak má byť určitým právnym úkonom urobeným len „naoko“ (tzv. simulovaným právnym úkonom) zastieraný iný právny úkon (tzv. dissimulovaný právny úkon), je simulovaný právny úkon neplatný z dôvodu nedostatku skutočnej vôle konajúcich subjektov urobiť tento úkon. V takých prípadoch platí zastieraný právny úkon; podmienkou ale je, že zastieraný právny úkon zodpovedá vôli subjektov, a že spĺňa náležitosti požadované zákonom pre jeho platnosť. Pokiaľ by bol sám zastieraný právny úkon nedovolený (priečil by sa zákonu), bol by tiež neplatný (§ 39 Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia sa stotožnil s teóriou žalobkyne o zastieraní právneho úkonu darovania uzavretou kúpnu zmluvou, pričom skúmal ďalej náležitosti darovacej zmluvy a dospel k záveru, že v zmluve (označenej ako kúpna) absentovala bezodplatnosť ako pojmový znak, t. j. podstatná náležitosť darovacej zmluvy, ktorá vzhľadom na to, že predmetom prevodu bola nehnuteľnosť, musela byť uvedená písomne. Súd prvej inštancie mal za to, že neboli splnené všetky náležitosti zastieraného právneho úkonu, bol právne absolútne neplatný, žalovaná sporné nehnuteľnosti nikdy nenadobudla a žalobkyni ako vlastníčke nehnuteľností prislúchalo domáhať sa vypratania týchto nehnuteľností a ich odovzdania. V predmetnej veci súd prvej inštancie odôvodnil naliehavý právny záujem žalobkyne na určovacej žalobe jej spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu. Tieto závery súdu prvej inštancie namietala žalovaná, ktorá v rámci svojho odvolania uviedla, že v danom prípade uzavretá kúpna zmluva nespĺňa požiadavky na riadnu darovaciu zmluvu, nakoľko, ako vyplýva zo samotnej zmluvy, neprišlo k bezodplatnému prevodu vlastníckeho práva, či prijatiu daru obdarovaným. Naopak jasne z nej vyplývalo, že sa jednalo o odplatný prevod, o čom svedčili aj jednotlivé ustanovenia zmluvy.

15. K týmto tvrdeniam súdu prvej inštancie a k argumentom žalovanej vznesených v rámci podaného odvolania odvolací súd uvádza, že súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalobkyňou ako predávajúcou a žalovanou ako kupujúcou, možno považovať za simulovaný právny úkon, nakoľko táto nepochybne zastierala darovaciu zmluvu (dissimulovaný právny úkon) uzavretú medzi žalobkyňou a žalovanou. Z dokazovania zisteného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaná za predmet zmluvy nikdy nemala uhradiť kúpnu cenu, ani túto skutočnosť (úhradu kúpnej ceny, respektíve jej pohľadávku, ktorá mala byť predmetom započítania) v konaní pred súdom nevedela preukázať (v zmysle ustanovení CSP dochádza k prenosu dôkazného bremena na žalovanú). Práve naopak v konaní pred súdom tvrdila, že z podpisu kúpnej zmluvy nebola prekvapená, myslí si, že si to zaslúžila (pri uzavretí kúpnej zmluvy ide o vzájomný prevod nie o zásluhy ani o vzájomné vzťahy). Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie uviedla, že kúpnu cenu (vyše 100.000,- eur) zaplatila matke v hotovosti, hoci v písomnom vyhotovení zmluvy sa uvádzalo, že na kúpnu cenu bola započítaná pohľadávka žalovanej voči žalobkyni. Ani jedno (úhradu kúpnej ceny) ani druhé (pohľadávku žalovanej voči žalobkyni) žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázala, hoci ju v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno, a preto súd prvej inštancie správne uzavrel, že nedošlo účinným spôsobom zo strany žalovanej k popretiu skutkových tvrdení protistrany (§ 151 CSP). Z týchto dôvodov súd prvej inštancie správne konštatoval, že uzavretá kúpna zmluva zastierala darovaciu zmluvu, a preto bolo potrebné pristúpiť k prieskumu darovacej zmluvy ako dissimulovanému právnemu úkonu. V danom prípade však súd prvej inštancie konštatoval neplatnosť dissimulovaného právneho úkonu, t. j. darovacej zmluvy, a to z dôvodu, že v tejto absentovala jej podstatná náležitosť, 13.3.2022/13.3.2022 a to bezodplatnosť vyjadrená v písomnej forme. Podľa názoru odvolacieho súdu tento výklad súdu prvej inštancie podporený judikátúrou (Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/334/2014) nie je právne správny. Odvolací súd má totiž za to, že ak raz došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, ktorá zastierala darovaciu zmluvu, ktorá mala všetky náležitosti darovacej zmluvy (bola uzavretá písomne, bola bezodplatná, a to aj napriek tomu, že v nej bola riadne vyčíslená kúpna cena, ktorá ale nebola uhradená, a dárkyňa dar prijala tým, že ho začala užívať), nemožno hovoriť o absolútnej neplatnosti darovacej zmluvy, z dôvodu absencie jej bezodplatnosti. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že v danom prípade je darovacia zmluva neplatná, nakoľko v nej nebola písomne vyjadrená bezodplatnosť ako podstatná náležitosť darovacej zmluvy nemôže obstať, nakoľko ak by tam bezodplatnosť bola vyjadrená písomne, nemožno v takomto prípade hovoriť o zastieranom právnem úkone a od počiatku by tento úkon bol darovaním. Preto tento výklad „neplatnosti“ právneho úkonu nemôže obstať. Inak povedané, pri takejto teórii výkladu platnosti, respektíve neplatnosti simulovaných a dissimulovaných právnych úkonov by v podstate nikdy nemohla byť darovacia zmluva (dissimulovaný právny úkon), ktorý zastierala uzavretá kúpna zmluva, posúdená ako platná, nakoľko v kúpnej zmluve je vždy vyčíslená kúpna cena, ako jej podstatná náležitosť, a teda písomne nikdy nebude vyjadrená v takejto zmluve bezodplatnosť. Na základe vyššie uvedeného preto námietky, ktorá žalovaná v tomto smere vzniesla v rámci podaného odvolania nemôžu dovodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

16. Preto má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie v rámci právneho posúdenia správne pristúpil aj posudzovaniu podmienok pre vrátenie daru od obdarovanej. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že správanie žalovanej voči samotnej žalobkyni aj voči členom jej rodiny bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi. O správanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi išlo zo strany žalovanej tak voči samotnej žalobkyni, ako aj voči rodinným príslušníkom žalobkyne (čiže vnúčatám žalobkyne, jej dcére a manželovi). Súd prvej inštancie zistil, že žalovaná sa správala voči matke nevhodne a správanie žalovanej v hrubom rozpore s dobrými mravmi ohraničila žalobkyňa dátumom 10.06.2022. Udalosti tohto dňa, ako aj následné udalosti popísala žalobkyňa presvedčivým spôsobom počas svojho výsluchu. Následne sa žalobkyňa snažila od vnúčat zisťovať, aká je u nich situácia. Tá vyeskalovala v marci 2022, kedy Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. 27PPOmm/1/202-49, dňa 25.03.2022 dočasne zveril maloletého E. do osobnej starostlivosti sestry žalovanej. Z predloženého uznesenia vyplynul skutkový stav podložený, okrem iného, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej aj "ÚPSVaR") a správou Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II, OOPZ Vraakuňa. Súd prvej inštancie nemal žiadny dôvod spochybňovať okolnosti osvedčené poručenským súdom, ako ani tie, ktoré vyplynuli z výsluchov vykonaných v trestnej veci ORP-376/1-VYS-B2-2022 a síce, že maloleté deti žalovanej (a vnúčatá žalobkyne) žili až v desivých podmienkach, v strachu z partnera žalovanej, ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby, žili v dome bez tepla, elektriny, starostlivosti, ktorú im žalovaná nebola schopná poskytovať, nechodili do školy a podobne. V dome sa nachádzali aj neskôr zabavené zbrane pána R.. Súd prvej inštancie sa zhodol so žalobkyňou, že je vysoko nepravdepodobné, že by sa mylíla tak žalobkyňa, ako aj zamestnanci ÚPSVaR,

policianti privolaní na miesto, susedia a iní. O hrôzostrašných podmienkach života maloletých detí svedčia aj fotografie zdevastovaného domu. Deti boli vystavené až život a zdraviu ohrozujúcim okolnostiam. Po vykonaných výsluchoch na pojednávaní dňa 13.02.2024 právny zástupca žalovanej uviedol, že predloží dôkazy (do desiatich dní), ktorými vyvráti tvrdenia žalobkyne o problémoch s drogami, ako aj ďalšie jej skutkové tvrdenia („vetu po vete“). Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozsudku konštatoval, že v prvom rade, listinné dôkazy neboli súdu prvej inštancie predložené do desiatich dní (podanie je síce datované dňa 23.02.2024, ale reálne bolo doručené až dňa 04.03.2024), v druhom rade významná časť listinných dôkazov (napríklad Úradný záznam z prešetrenia pomerov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica zo dňa 16.06.2023, či zastavenie konania vedeného Mestským súdom Bratislava II pod sp. zn. 28P/158/2022 sa týka obdobia roku 2023). Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozsudku taktiež uviedol, že pokiaľ sa stav žalovanej, prípadne jej (v súčasnosti už) manželza stabilizoval, je to podľa názoru súdu dobré pre celú jej rodinu, ale nemá vplyv na tento súdny spor, v ktorom bolo relevantné práve správanie predchádzajúce podaniu žaloby. Pokiaľ ide o lekársku správu - záver lekárskeho vyšetrenia týkajúcu sa MUDr. R. zo dňa 19.10.2023, klinické vyšetrenie prebiehalo od 19.09.2023 do 10.10.2023 a v tomto období nebola závislosť od psychoaktívnych látok preukázaná (Zo správy nevyplýva, že by nikdy nemal problémy s drogami, ako tvrdil právny zástupca žalovanej). Čo sa týka užívania návykových látok v nehnuteľnosti na W. X, v R., toto je indikované z vykonaného dokazovania, a to napríklad aj z výsluchov maloletých detí v trestnom konaní (že chodili pre Nalpain do lekárne, videli mamu aj pána R. pichať si to, že mama bola mimo a pod.) Čo sa týka trestného konania vedeného voči MUDr. R., nakoľko toto nebolo právoplatne skončené, súd prvej inštancie zdôraznil, že rešpektuje prezumpciu neviny, ako základnú zásadu trestného práva, ale uvedené nevylučuje, že žalovaná sa správala v hrubom rozpore voči svojim maloletým deťom tým, že ich vystavila kontaktu s človekom, z ktorého mali strach a to bez ohľadu na to, či jeho správanie voči dvom jej starším deťom naplní podľa súdu skutkovú podstatu trestného činu alebo nie, o rozpor s dobrými mravmi totiž nejde iba v prípade konania s trestnoprávnym rozmerom. Súd prvej inštancie taktiež poukázal na nedostatočne zabezpečovanú stravu pre maloleté deti. Žalovaná v rámci svojho odvolania k tomuto zdôvodneniu súdu prvej inštancie uviedla, že v prípade darovacej zmluvy neboli v žiadnom prípade splnené podmienky na vrátenie daru. Poznamenala, že súd prvej inštancie síce vyčerpávajúco opísal okolnosti odobratia detí, ako i vzťahu žalobkyne a žalovanej, avšak poukaz na udalosť, kedy jej veľmi agresívne mala zakričať „čo tu búchaš na môj dom, vypadni“, podľa nej nenapĺňalo odôvodnenosť vrátenia daru. Podľa názoru žalovanej to, že žalovaná menej komunikovala nemôže obstať pri oprávnenosti vrátenia daru ako hrubé porušenie dobrých mravov. K výpovediam detí poznamenala, že tieto vo vzťahu k matke nevyriekli žiadne nedostatky, že by sa ona mala správať k nim nepekne. Ak by bola pravda, čo deti tvrdili, žalovaná uviedla, že sa nemôže podieľať na vine MUDr. R., resp. v danej veci toto nebolo dôvodom na vrátenie daru, keďže v tomto vzťahu išlo čisto o osobu žalovanej ako kupujúcej. Taktiež hrubo odmietla súdom prvej inštancie bezdôvodne uvádzané tvrdenia o jej „uzdravení“, a to i napriek tomu, že súdni znalci špičkového charakteru znaleckými posudkami osvedčili, že žalovaná ani jej partner nikdy s drogami problém nemali. Pritom poukázala na žalobkyňou uvedené striekačky, ktoré údajne videla, kedy daného času sa MUDr. R. spolu so žalovanou pokúšali o bábätko formou IVF, kedy sa skutočne pichajú injekčné striekačky do brucha ženy a kedy táto môže mať ako vedľajšie účinky i príznaky malátnosti, podráždenosti. Na záver považovala za potrebné zdôrazniť motív žalobkyne, ktorý videla v tom, že i napriek tomu, že vo svojej výpovedi tvrdila, že chcela šťastie svojej dcéry, zjavne sa nevedela zžiť s predstavou, že by to malo byť po boku MUDr. R., a preto konala tak, ako bolo uvedené.

17. K vyššie uvedeným dôvodom odvolania žalovanej odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom tohto konania je vrátenie <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> daru <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> žalovanou žalobkyňi. Podmienky, resp. okolnosti a dôvody, za ktorých je možné požadovať darcom od obdarovaného vrátenie <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> daru <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> upravuje citované ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/ASPI%253A/40/1964%20Zb.%2523630>>, ktoré predstavuje osobitný spôsob zániku zmluvného vzťahu založeného darovaním. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že darcovi nevzniká právo domáhať sa vrátenia <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> daru <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> pri akomkoľvek nevhodnom správaní sa obdarovaného alebo jeho nevďačnosti. Predpokladom úspešného uplatnenia tohto práva je: a) hrubé porušenie dobrých mravov správaním

sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny a b) jednostranný právny úkon darcu adresovaného obdarovanému. Občiansky zákonník <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/ASPI%253A/40/1964%20Zb.>> neustanovuje žiadne náležitosti výzvy k vráteniu <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> daru <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> ani jej obsah. Výzva na vrátenie <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> daru <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> je jednostranný právny úkon, ktorého obsahom je vôľa darcu smerujúca k tomu, aby obdarovaný darovanú vec vrátil. <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> V danom prípade žalobkyňa ako dárkyňa vyzvala žalovanú ako obdarovanú na vrátenie <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> daru, <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> pričom v písomnej výzve zo dňa 13.3.2022 uviedla tie isté dôvody, pre ktoré sa domáha vrátenia <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> daru <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> aj podanou žalobou. Ako už bolo vyššie uvedené v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/ASPI%253A/40/1964%20Zb.%2523630>> právnym dôvodom vrátenia <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> daru <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> je správanie sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny, ktoré hrubo porušuje dobré mravy. Dobré mravy nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných pravidlách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Za konanie proti dobrým mravom treba považovať také konanie, ktoré síce priamo neodporuje zákonu, ani ho neobchádza, ale ktoré poškodzuje záujmy tretích osôb a medzi slušnými občanmi sa považuje za neprípustné. Hrubým porušením dobrých mravov je ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva z právnych noriem alebo zo zmluvného vzťahu. Pri posudzovaní, či došlo zo strany obdarovaného k hrubému porušeniu dobrých mravov je potrebné zohľadniť predovšetkým intenzitu, dĺžku a dôsledky porušenia dobrých mravov. Žalobkyňa sa v tomto konaní domáhala vrátenia <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> daru <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4678429/1/2?vtextu=vr%C3%A1tenie%20daru>> hlavne z dôvodu správania sa žalovanej nielen voči nej a jej rodine, ale hlavne voči maloletým deťom (t. j. voči vnúčatám žalobkyne), ktorým žalovaná bez zjavnej príčiny obmedzila kontakt so starou matkou (so žalobkyňou), obmedzila kontakt so sestrou žalovanej, ale predovšetkým je treba zdôrazniť, že žalovaná má k maloletým deťom konkrétne povinnosti vyplývajúce zo zákona o rodine, t. j. povinnosť poskytovať starostlivosť, výchovu, výživu, ktoré si však v posudzovanom období vôbec neplnila. Z opisu skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bolo nesporné, že matka maloletým deťom nezabezpečovala riadnu stravu, deti jedli raz za deň, vypovedali, že boli častokrát hladné, matka sa nestarala o ich výchovu, deti nechodili pravidelne do školy, mali vymeškaných viac ako 200 hodín, matka dovolila jej partnerovi aby v dome, kde s maloletými deťmi žila vypoľ elektriku (v zime), čiže žili v zime bez kúrenia, kúrili buď plynovým ohrievačom, alebo benzínovým generátorom, museli mať otvorené dvere a stále vetrať, partner (manžel matky) nedovolil nikomu piť vodu z vodovodu s odôvodnením, že je kontaminovaná, partner matky (toho času manžel matky) mieril so zbraňou na maloletú K., ktorá z jeho správania mala strach, matka voči partnerovi ani za takejto vyhrotenej situácie nezakročila žiadnym spôsobom, partner matky mal v izbe voľne pohodené zbrane, ku ktorým mali prístup aj deti, po príchode polície dňa 21.03.2022 sa u partnera matky z vyšetrenia moču preukázala prítomnosť omamných a psychotropných látok, pričom policajná hliadka vo svojej správne z tohto dňa popísala správanie matky, ako aj jej partnera ako podozrivé, nakoľko u oboch sa javili známky požitia omamných a psychotropných látok, partner matky mal pravidelne fyzicky trestať maloletého W., (syna matky z prvého manželstva), pričom matka opätovne voči správaniu tohto partnera nezakročila, s odôvodnením, že to patrí k výchove detí, maloleté deti museli chodiť matke a jej partnerovi kupovať do lekárne liek U., ktorý je silným analgetickým liekom, a patrí do skupiny ópoidných analgetík a má silné vedľajšie účinky, pričom tento liek si aplikovali matka a jej partner pred maloletými deťmi (viď výsluchy maloletých detí pred orgánmi činnými v trestnom konaní), nešlo teda o hormonálnu liečbu pre oplodnením IVF tak, ako to tvrdí matka/žalovaná v odvolaní, matka a jej partner zatvárali maloleté deti v jednej izbe, bez toho aby mali možnosť vychádzať von, spali na špinavých matracoch, všade bol neporiadok, plesnivé steny, zo stropu trčali odizolované káble, na zemi boli krabice, lieky, injekčné striekačky, v dome bolo vidno tehly, boli na nich ryhy, na kuchynskej linke boli odtrhnuté dvierka, nože boli voľne pohodené, podlaha bola špinavá, všade bol prach, kamienky,

triesky, črepiny, pričom deti chodili bosé, špinavé a hladné. Maloletá K. a maloletý W. musia toho času navštevovať psychológa, žijú u svojho otca (bývalý manžel žalovanej), pričom správanie matky a jej partnera vnímali ako fyzické a psychické týranie. Inak povedané, matka im svojim prístupom, a svojou ľahostajnosťou k ich výchove nezabezpečila ochranu, bezpečie a starostlivosť, a deti museli byť svedkom nielen užívania silných opioidných analgetík, zo strany matky a jej partnera, ktoré u matky vyvolávali stav, po ktorom nebola schopná sa o deti postarať, deti chodili špinavé, hladné ale taktiež dopustila to, aby deti boli neustále pod fyzickým a psychickým tlakom. Uvedené podmienky, v ktorých museli maloleté deti žiť je znásobené aj tým, že ide o maloleté deti, ktoré sa nevedeli o seba samé postarať, a preto s ohľadom na vyššie uvedené je nevyhnutné toto správanie v tom čase partnera matky a rovnako aj matky hodnotiť ako správanie, ktoré je nielen v rozpore so zákonom o rodine, ale aj v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Všetky tieto skutočnosti vyvrcholili do vydania uznesenia súdu prvej inštancie o odobratí maloletého E. zo starostlivosti rodičov a jeho dočasného zverenia do náhradnej osobnej starostlivosti sestre žalovanej, a taktiež do prezverenia maloletých detí (K. a W.) do starostlivosti ich otca (prvého manžela žalovanej), ako aj do začatia trestného stíhania MUDr. R. (partnera/manžela žalovanej), ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby. Skutočnosť, že následne došlo k zastaveniu poručenského konania ohľadom trvalého prezverenia maloletého E. do osobnej starostlivosti sestry žalovanej, z dôvodu zlepšenia podmienok v dome, ako aj z dôvodu zmeny správania sa žalovanej voči maloletým deťom nie je pre toto konanie významná z dôvodu, že obdobie v ktorom súd vyhodnocuje konanie žalovanej a posudzuje hrubý rozpor s dobrými mravmi, t. j. predpoklady pre vrátenie daru je konanie od roku 2020 do roku 2022, a to z dôvodu, že žalobkyňa vo výzve na vrátenie daru sama označila obdobie zmeny správania žalovanej, t. j. od 10.06.2020 do polovice roku 2022, kedy došlo k dočasnému odobratiu maloletého E. zo starostlivosti rodičov. Skutočnosť, respektíve zmena správania žalovanej, ktorá nastala po tomto období už nie sú významné pre posúdenie podmienok vrátenia daru od obdarovanej. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd ustálil, že žalobkyňa naplnila všetky hmotnoprávne predpoklady pre vyhovie jej žalobe z dôvodu, že preukázala, že žalovaná sa v rozhodnom období správala voči členom jej rodiny (t. j. hlavne voči vnúčatám žalobkyne) v hrubom rozpore s dobrými mravmi, a zároveň žalovanej bola riadne doručená výzva na vrátenie daru, a to dva roky od momentu, odkedy žalobkyňa vníma správanie žalovanej za správanie, ktoré možno považovať za správanie v hrubom rozpore s dobrými mravmi.

18. Okrem vyššie uvedeného žalovaná v rámci podaného odvolania poukázala na ustanovenie § 1a a nasl. zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) a v tomto zmysle mala za to, že ak zmluvu advokát autorizoval, zodpovedá v zmysle objektívnej zodpovednosti v plnom rozsahu za škodu, ktorú týmto konaním spôsobil. Taktiež namietala, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku touto argumentáciou odmietol zaoberať. Poznamenala, že práve advokát, ktorý zmluvu autorizuje, zodpovedá za jej súlad so zákonom a neobchádzanie zákona, pričom v prípade simulácie úkonu by o obchádzanie zákona preukázateľne išlo, pričom na obchádzanie zákona je advokát povinný obe strany zmluvy na toto výslovne upozorniť. Pokiaľ ide o túto odvolaciu námietku žalovanej, je pravdou, že v zmysle § 1a zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii je autorizáciou zmluvy spísanie zmluvy o prevode nehnuteľnosti, zistenie totožnosti účastníkov tejto zmluvy a ich zástupcov, posúdenie, či zmluva neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom, a posúdenie, či uzavretím zmluvy nedôjde ku skutočnosti zakladajúcej vznik škody. Na druhej strane je však nevyhnutné uviesť, že advokát autorizáciou zmluvy nezodpovedá za skrytý úmysel účastníkov zmluvy, ktorý nie je z obsahu zmluvy alebo z okolností vecí priamo zistiteľný. Zistenie a preukázanie týchto skutočností je však rozhodujúce iba v prípade, ak by týmto konaním vznikla škoda, za ktorú zodpovedá advokát v zmysle vyššie citovaného zákona. Predmetom tohto konania však nie je nárok poškodeného na náhradu škody voči advokátovi, ktorý zmluvu autorizoval, ale vrátenie daru daryni od obdarovanej. Preto táto argumentácia žalovanej v rámci tohto konania nie je pre toto konanie rozhodujúca, a preto nie je schopná zvrátiť správnosť záverov súdu prvej inštancie, že boli splnené všetky podmienky pre vrátenie daru. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie na základe vyššie uvedených dôvodov ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP).

19. V priebehu odvolacieho konania (t. j. po podaní odvolania a jednotlivých vyjadrení k odvolaniu) do tohto konania vstúpil intervenient - MUDr. V. R., ktorý svoj vstup do konania odôvodnil na naliehavým právnym záujmom na výsledku konania, pričom do tohto konania vstúpil z vlastného podnetu. Odvolací súd postupom podľa § 82 ods. 2 CSP, podľa ktorého vstup intervenienta je prípustný počas celého konania postupoval podľa ods. 4 citovaného ustanovenia a vstup intervenienta do konania súd oznámil

stranám sporu. Žalobkyňa sa prostredníctvom jej právneho zástupcu vyjadrila k vstupu intervenienta do konania a uviedla, že p. MUDr. V. R. s bývalou manželkou N. R. predali rodinný dom v R., v ktorom má žalovaná MUDr. K. R. s manželom MUDr. V. R. vedené trvalé bydlisko podľa posledných návrhov na prístupenie intervenienta. Novým vlastníkom domu v R. sa stal právny zástupca žalovanej JUDr. D. E.. Medzitým sa prvá manželka MUDr. V. R., N., nasťahovala do rodinného domu na W. ulici X, spolu aj s tromi deťmi potom, čo MUDr. V. R. predal svoj veľkometrážny byt na U. E. a pani R. sa musela z neho vysťahovať a nemala inú možnosť bývania. Dnes bývajú MUDr. K. R. s manželom MUDr. V. R. na neznámom mieste a adresa ich skutočného bydliska by mala byť opravená na správny údaj. Dnes sú vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti RD W. X v Bratislave s pozemkami: 1/ R. K., rod. H., G., U. XXXX/X, R., D. XXX XX, Slovenská republika, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v 5/12, 2/ R. V., rod. R., MUDr., U. XXXX/X, R., PSČ 908 85, E. republika, N. narodenia: XX.XX.XXXX v 5/12, 3/ L. G., rod. L., Ing., profesora H. XXXX/XX, G., PSČ 907 01, Slovenská republika, Dátum narodenia: XX.XX.XXXX v 2/12. Žalobkyňa má za to, že na nových spoluvlastníkov by v prípade úspechu žaloby platilo ustanovenie § 228 ods. 3 CSP o tom, že výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby k nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní. Žalobkyňa v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že všetci traja spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti vytvárajú nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 CSP a prípadný rozsudok by bol záväzný aj pre nich, t. j. majú právny záujem na výsledku sporu a mali by byť zúčastnení na konaní. K námietke premlčania vznesenej žalovanou a intervenientom poukázala na ustanovenie § 100 ods. 1 a ods. 2 OZ, podľa ktorého sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Premlčanie OZ predvída v ustanovení § 40a OZ, v ktorom sú taxatívne vypočítané prípady, v ktorých je právny úkon relatívne neplatný, pričom jeho definitívna platnosť nastáva po uplynutí troch rokov odo dňa urobienia právneho úkonu, počas ktorých sa žiadna oprávnená osoba nedovolá relatívnej neplatnosti. O tento prípad neplatnosti podľa § 40a OZ sa však v tomto spore nejedná. Pokiaľ bolo vznesená námietka, že dôvody na vrátenie daru neboli vznesené, resp. oznámené v celom rozsahu, poukázala na podanie z 12.04.2022, v ktorom boli súdu prvej inštancie a žalovanej oznámené rozšírené dôvody na vrátenie daru a súčasne boli preukázané aj skutočnosťami uvedeným v neodkladnom opatrení Okresného súdu Bratislava II, pod sp. zn. 27PPom/1/2022. Zdôraznila, že záujmom žalobkyne je získať predmetnú nehnuteľnosť preto, aby zabezpečila bývanie pre K. W. a W. W., dve vnúčatá z dcériného prvého manželstva, o ktoré sa stará momentálne ich otec. S vecou môže súvisieť aj trestné konanie vedené na Mestskom súde Bratislava I proti interventovi. V prípade potreby, čo vzhľadom na vývoj veci nie je vôbec vylúčené, by mohla mať žalovaná v nehnuteľnosti právo doživotného bývania aj s ďalšími dvoma deťmi. S maloletým E. R. si žalobkyňa tiež vytvorila citový vzťah, hoci v posledných rokoch je jej stretávanie znemožnené. Posledné štvrté dieťa, ktoré má toho času už tri roky, žalobkyňa nevidela, nie však preto, že by nechcela, práve naopak. Na záver uviedla, že so vstupom intervenienta preto súhlasí.

20. Ku vstupu intervenienta do konania a k prevodu spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach, ktoré sú predmetom vrátenia daru, zo strany žalovanej odvolací súd uvádza, že ak medzičasom (t. j. po vyhlásení rozsudku vo veci) došlo k prevodu jednotlivých spoluvlastníckych podielov na ďalšie osoby zo strany žalovanej, táto skutočnosť je pre vrátenie daru a určenie vlastníckeho práva bez právneho významu, nakoľko platí ustanovenie § 228 ods. 2 CSP, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní. Inými slovami, napriek prevodu spoluvlastníckych podielov na vyššie uvedených nehnuteľnostiach odvolací súd považoval žalovanú za pasívne vecne legitimovanú stranu v danom spore a skutočnosť týkajúcu sa zmeny vlastníctva na týchto nehnuteľnostiach nevyhodnotil odvolací súd pre toto konanie ako významné. Rovnako tak odvolací súd poukazuje na to, že intervenient má síce možnosť vstúpiť do konania kedykoľvek v priebehu konania, avšak v každom štádiu konania sú s jeho vstupom spojené procesné následky, odvíjajúce sa od štádia konania v ktorom intervenient do konania vstúpil. Inak povedané, iná procesná situácia nastáva v prípade ak intervenient vstúpi do konania počas prvoinštančného konania, a úplne iná procesná situácia nastáva, ak intervenient vstúpi do konania v priebehu odvolacieho konania respektíve v čase, keď už stranám sporu uplynuli lehoty na podanie odvolania, a súčasne aj lehoty na vyjadrenie k odvolaniu, a k jednotlivým vyjadreniam. Napriek uvedenému odvolací súd považuje za nevyhnutné, aby intervenientovi boli doručené všetky rozhodnutia a potrebné listiny vrátane prvoinštančného rozsudku týkajúce sa danej veci, avšak až s rozhodnutím odvolacieho súdu. Napriek ich

doručeniu (ktoré treba realizovať spolu s rozsudkom odvolacieho súdu) však intervenientovi, ktorý vstúpil do odvolacieho konania potom, ako boli doručené všetky vyjadrenia už nevzniká žiadne samostatné procesné právo na podanie odvolania voči rozsudku, ani na samostatné vyjadrenie. Intervenient (manžel žalovanej) sa rozhodol do tohto konania vstúpiť v tomto „procesnom čase“, t. j. v čase odvolacieho konania po uplynutí všetkých lehôt. Na základe uvedeného odvolací súd už vyjadrenie intervenienta v tomto štádiu konania nedoručoval stranám sporu, za účelom ich vyjadrenia k nemu, a zároveň na toto vyjadrenie intervenienta v tomto štádiu konania odvolací súd už neprihliadal. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

21. O trovách tohto odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobkyni nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila.

22. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 ústavy) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

23. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument strany sporu nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo [porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 59102/08), nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008].

24. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).